

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa A. M. - prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą "F.(...)" w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2008 r.,
zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 stycznia 2008 r., sygn. akt VIII U (...) - X WSC (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 4 stycznia 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną upadłego dłużnika A. M., jako niedopuszczalną, od postanowienia tego Sądu z dnia 31 lipca 2007 r. oddalającego zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku upadłego o umorzenie jego zobowiązań, które nie zostały zaspokojone w postępowaniu upadłościowym. Sąd Okręgowy podniósł, że z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze, dalej jako „pr.up.n. (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) tj. z dniem 1 października 2003 r. wprowadzona została do prawa upadłościowego instytucja umorzenia niespłaconych zobowiązań upadłego (art. 369 pr.up.n.). Według art. 536 pr.up.n. w sprawach, w których ogłoszono upadłość przed wejściem w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Wobec tego, że upadłość A. M. ogłoszona została dnia 18 listopada 2002 r., mają zastosowanie przepisy

Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. - Prawo upadłościowe, dalej jako „Prawo upadłościowe.” (tekst jedn.: Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.), które nie przewidywało instytucji umorzenia niespłaconych zobowiązań upadłego. Żądanie dłużnika nie mogło zatem zostać uwzględnione. Postanowienie oddalające zażalenie na postanowienie oddalające wniosek dłużnika nie podlega także zaskarżeniu skargą kasacyjną. W świetle art. 78 w zw. z art. 67 pr.up. od postanowienia sądu okręgowego w postępowaniu upadłościowym nie przysługuje - poza ściśle określonymi przypadkami - środek zaskarżenia w postaci skargi kasacyjnej.

Zażalenie dłużnika oparte zostało na zarzucie nieskorzystania przez Sąd Okręgowy z przewidzianego w art. 390 k.p.c. uprawnienia do przedstawienia Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego, którego wprowadzie pełnomocnik skarżącego nie sformułował, ale treść pkt 3 zażalenia wskazuje, że sprowadzałoby się ono do kwestii zgodności Prawa upadłościowego z Konstytucją. Zdaniem pełnomocnika skarżącego w Prawie upadłościowym występuje luka prawna, powodująca niemożność rozpatrzenia wniosku o umorzenie zobowiązań niezaspokojonych w postępowaniu upadłościowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przy ocenie dopuszczalności skargi kasacyjnej w rozpoznawanej sprawie należy w pierwszej kolejności odwołać się do treści art. 536 Prawa upadłościowego i naprawczego. Przepis ten stwierdza, że w sprawach, w których ogłoszono upadłość przed wejściem w życie tej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Bezspornym jest, że taka sytuacja miała miejsce w postępowaniu, którego dotyczy zażalenie dłużnika. Przepisy dotychczasowe, a więc przepisy Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe przewidywały możliwość wniesienia kasacji jedynie od orzeczeń wymienionych w art. 17 § 3 tej ustawy. Skoro Prawo upadłościowe nie przewidywało możliwości umorzenia niespłaconych zobowiązań upadłego, to stwierdzenie o niedopuszczalności skargi kasacyjnej wniesionej przez skarżącego, nie budzi żadnych wątpliwości. Zażalenie oparte na zarzucie nieskorzystania przez Sąd Okręgowy z możliwości przedstawienia Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego, którego treścią byłyby wątpliwości odnośnie zgodności uregulowań przyjętych w Prawie upadłościowym z 1934 r. z Konstytucją, jest oczywiście bezzasadne. Sąd Najwyższy nie jest organem powołanym do rozstrzygania o zgodności określonych przepisów prawa z Konstytucją.

Zażalenie podlegało więc oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c.